

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ

Επιστημονικό Περιοδικό του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών

Εκδοτικές προδιαγραφές

Οδηγίες προς τους συγγραφείς του Τόμου 2 (ελληνόγλωσσος)

Υποβολή κειμένων

Το μελέτημα που υποβάλλεται προς δημοσίευση στο περιοδικό *Παράβασις* αποστέλλεται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ως επισυναπτόμενο αρχείο κειμένου (MS word, σε μορφή doc ή docx), στην ηλεκτρονική διεύθυνση: **parabasis@theatre.uoa.gr**

Τα μελετήματα δεν πρέπει να έχουν υποβληθεί σε άλλο περιοδικό, συλλογικό τόμο ή άλλη έκδοση, στην Ελλάδα ή το εξωτερικό. Δεν δημοσιεύονται κείμενα τα οποία έχουν ήδη δημοσιευθεί.

Η ευθύνη εξασφάλισης των πνευματικών δικαιωμάτων από κείμενα και φωτογραφικό ή οποιασδήποτε άλλης μορφής υλικό βαρύνει αποκλειστικά τους συγγραφείς των κειμένων.

Έκταση και εμφάνιση του κυρίως κειμένου

Τα άρθρα στον ελληνόγλωσσο Τόμο είναι γραμμένα αποκλειστικά στη **νέα ελληνική γλώσσα** και **κατά προτίμηση στο μονοτονικό σύστημα**.

Στην **πρώτη σελίδα** του υποβαλλόμενου προς δημοσίευση άρθρου καταγράφονται: ο **τίτλος** του άρθρου, το **ονοματεπώνυμο** του συγγραφέα, η **ιδιότητα**, το **τηλέφωνο επικοινωνίας**, η **ηλεκτρονική** και η **ταχυδρομική διεύθυνσή** του.

Στη **δεύτερη σελίδα** του υποβαλλόμενου άρθρου και πριν από το κυρίως κείμενο συμπεριλαμβάνεται **περίληψη 150-200 λέξεων** στην **αγγλική γλώσσα**.

Επιθυμητή έκταση εργασίας: **4000-8000 λέξεις** (συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων).

Στοιχισή κειμένου δεξιά και αριστερά.

Γραμματοσειρά: Times New Roman

Μέγεθος γραμμάτων στο κυρίως κείμενο: 12pt

Μέγεθος γραμμάτων στις υποσημειώσεις: 10pt

Διάστιχο (κείμενο & υποσημειώσεις): 1,5

Προσωπικές (επεξηγηματικές) προσθήκες: Εντός αγκυλών [χχχχ].

Ενδιάμεσοι τίτλοι (μεσότιτλοι): Με έντονα (bold) στοιχεία, με διπλό διάστημα πριν από τον μεσότιτλο και μονό διάστημα κατόπιν αυτού.

Η **πρώτη παράγραφος** του μελετήματος και κάθε υποενότητας (εάν υπάρχει/ουν υποενότητα/ες) είναι στοιχισμένη αριστερά.

Κάθε **νέα παράγραφος**, πλην των παραπάνω, ξεκινά στο κυρίως κείμενο με **είσθεση 1 εκ.**

Στις **υποσημειώσεις ΔΕΝ** αλλάζουν **παράγραφοι**.

Παραθέματα: Μέσα σε κατωφερή εισαγωγικά, με ορθούς χαρακτήρες: «χχχχχχχχχχχχ».

Παραθέματα εντός παραθεμάτων. Μέσα σε ανωφερή εισαγωγικά, με ορθούς χαρακτήρες: «χχχχ “χχχχχχχχχχ” χχχχχχ».

Παραθέματα (πέραν των δύο γραμμών) από θεατρικά, λογοτεχνικά, ποιητικά κτλ. έργα: Σε είσθεση κατά ένα 1,5 εκ. δεξιά και 1,5 εκ. αριστερά, με μέγεθος γραμματοσειράς 11pt, με αριστερή και δεξιά στοίχιση και με μονό κενό διάστημα πριν από και μετά το παράθεμα. Εάν πρόκειται για θεατρικό έργο, τα ονόματα των δραματικών προσώπων δίνονται συντομευμένα ή ολόκληρα, το παράθεμα χωρίζεται από το εκτενέστερο όνομα ή εκτενέστερη συντομογραφία με τέσσερα κενά διαστήματα και γίνεται αριστερή (διαφορετική) στοίχιση των ονομάτων και των λόγων τους. Ο αριθμός στίχου/στίχων ή πράξης/σκηνής/εικόνας ή απλής σελίδας αναφοράς της έκδοσης δίνεται εντός παρενθέσεως στο τέλος του παραθέματος ή σε αντίστοιχη υποσημείωση.

Παράδειγμα:

[...] Το ερώτημα του Νεοπτόλεμου στον Φιλοκτήτη ως προς τη συμμετοχή της στον πόλεμο είναι αποκαλυπτικό: «Ακόμη και σαν ξέρεις ότι αφανίζεται όλη η Ελλάδα εκεί πέρα;» (σ. 36). Περισσότερο αποκαλυπτικό είναι το εξής απόσπασμα διαλόγου:

ΝΕΟΠΤ.: Σου κάνει εντύπωση, που με βλέπεις να τριγυρνά με το καράβι το Αιγαίο, πικραμένος.

ΦΙΛ.: Πικραμένος από τι;

ΝΕΟΠΤ.: Προδοσία. (σ. 20)

Η έννοια της Ελλάδας φορτίζεται συναισθηματικά και ιδεολογικά στο τέλος του έργου. Ο Οδυσσέας αναφέρει ότι η «Ελλάδα τον καίει» (σ. 65), ενώ οι Στυλίτες, μετά την τελική απόφαση του Φιλοκτήτη να πάει στην Τροία, αναφέρουν ότι «της Ελλάδας ο ανθός ξαναμυρίζει» (σ. 67).

Παράθεμα από ξένη γλώσσα ή από τα αρχαία ελληνικά, να δίνεται και σε μετάφραση, κατά την κρίση του συγγραφέα και ανάλογα με τη γλωσσική ταυτότητα και δυσκολία του παραθέματος.

Παράδειγμα: «Ego sum via, veritas, vita» («Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια, η ζωή»: Ιωάννης 14, 6).

Σήμανση παραπομπών: Με αριθμητικούς εκθέτες, πάντα μετά το σημείο στίξης.

Η **αρίθμηση** των παραπομπών (και των υποσημειώσεων) είναι **συνεχόμενη**, με **αραβικά ψηφία**.

Δεν χρησιμοποιούνται τελείες στα **ακρωνύμια** (π.χ. ΟΗΕ, ΚΘΒΕ και όχι Ο.Η.Ε., Κ.Θ.Β.Ε.).

Τα **ονόματα θεατρικών οργανισμών, θεατρικών χώρων, θιάσων, άλλων οργανισμών** μπαίνουν σε κατωφερή διπλά εισαγωγικά, εκτός από πολύ βασικά και διαδεδομένα ονόματα που δεν προκαλούν παρανοήσεις στο κείμενο (π.χ. Εθνικό Θέατρο, Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Θέατρο Τέχνης, National Theatre of Great Britain, Comédie Française).

*

Βιβλιογραφικές παραπομπές - Υποσημειώσεις

Το **ονοματεπώνυμο** καθενός συγγραφέα γράφεται πάντα στην **ονομαστική**, με **πεζά στοιχεία**. Η αναγραφή του πλήρους μικρού ονόματος είναι προαιρετική.

Στις υποσημειώσεις όπου παρατίθενται περισσότερα από ένα μελετήματα, το ένα μελέτημα χωρίζεται από το άλλο με **άνω τελεία**.

Οι **ονομασίες των περιοδικών** δίνονται πλήρεις και όχι συντομογραφημένες (π.χ. όχι *ΕΕΒΣ*, αλλά *Επετηρίς Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών*· όχι *SV*, αλλά *Studi Veneziani*).

Τίτλοι (επιστημονικών και λογοτεχνικών) βιβλίων, θεατρικών έργων, θεατρικών παραστάσεων, κινηματογραφικών ταινιών, ποιητικών συλλογών, επιστημονικών συνεδρίων: *Πλάγια στοιχεία, χωρίς εισαγωγικά.*

Όταν αυτοί οι **τίτλοι έργων** βρίσκονται **μέσα σε φράση παραθέματος ή τίτλο μελετήματος**, που είναι με πλάγια στοιχεία, τότε γράφονται **όρθιοι**.

Τίτλοι κεφαλαίων βιβλίων, τίτλοι μελετημάτων σε περιοδικά, συλλογικούς τόμους και Πρακτικά συνεδρίων: Όρθια στοιχεία, σε κατωφερή εισαγωγικά.

Τίτλοι ποιημάτων που ανήκουν σε μια συλλογή ή ανθολογία: Όρθια στοιχεία, σε κατωφερή εισαγωγικά.

Ημερομηνίες: 17 Νοεμβρίου 1974 (και όχι 17/11/1974 ή 17.11.1974 κτλ.)

Ο **τόπος έκδοσης ΔΕΝ** διαχωρίζεται με κόμμα από τη **χρονολογία έκδοσης**.

Όταν υπάρχουν **περισσότεροι του ενός τόποι έκδοσης**, συνδέονται με ενωτικό χωρίς κενό διάστημα πριν και κατόπιν αυτού (π.χ. Roma-Bari).

Ο **αριθμός σελίδας ή σελίδων αναφοράς** δηλώνεται πάντα με τη συντομογραφία: σ.

Ως **παρενθετικές παύλες** χρησιμοποιούνται πάντα οι **μεσαίες παύλες** χωρίς κενό διάστημα μετά την πρώτη και πριν από τη δεύτερη παύλα (π.χ. –σατιρικό έργο με κοινωνικο-πολιτικές προεκτάσεις–).

*

Βιβλία (μονογραφία, συλλογικός τόμος, πρακτικά συνεδρίου, άλλη αυτοτελής έκδοση)

Συγγραφέας, [η ένδειξη (επιμ.) εάν στη θέση του συγγραφέα υπάρχει/ουν επιμελητής/ές], *Τίτλος*, Εκδότης (προαιρετικά), Τόπος έκδοσης [όχι κόμμα] Χρονολογία έκδοσης [προαιρετικά: «κεφάλαιο», εντός εισαγωγικών και με ορθούς χαρακτήρες] (αριθμός/οί σελίδων παραπομπής: σ.).

Αν υπάρχουν περισσότεροι από ένας συγγραφείς (ή επιμελητές), τα ονοματεπώνυμα των συγγραφέων (ή επιμελητών) διαχωρίζονται με μεσαία παύλα, με ένα κενό διάστημα πριν και κατόπιν αυτής.

Παράδειγμα: Pat Easterling – Bernard Knox (επιμ.), *Cambridge History of Classical Literature. I. Greek Literature*, Cambridge University Press, Cambridge 1985.

Ύστερα από την πρώτη φορά που γίνεται παραπομπή σε ένα μελέτημα, στις επόμενες παραπομπές αναφέρεται μόνο το επώνυμο του συγγραφέα, ο τίτλος (ολόκληρος ή οι πρώτες λέξεις του) και ακολουθεί ο αριθμός της/των σελίδας/ων.

Η ένδειξη *ό.π.*, να γράφεται πάντοτε πλάγια και να υποκαθιστά τον τίτλο μόνο όταν το μελέτημα στο οποίο παραπέμπουμε βρίσκεται στην ακριβώς προηγούμενη υποσημείωση.

Εάν έχουν προηγηθεί παραπομπές σε περισσότερα μελετήματα του ίδιου συγγραφέα στην προηγούμενη υποσημείωση, τότε μόνο επαναλαμβάνεται ο τίτλος (όλος ή το πρώτο μέρος του) στην αμέσως επόμενη παραπομπή.

Βιβλίο, παράδειγμα:

Katie Normington, *Modern Mysteries. Contemporary Productions of Medieval English Cycle Dramas*, Boydell & Brewer, Cambridge 2007.

Ύστερα από την πρώτη αναφορά, ο τρόπος παραπομπής είναι ο εξής: Normington, *Modern Mysteries*, σ. ...

Όταν παραπέμπουμε στο ίδιο μελέτημα αμέσως στην επόμενη υποσημείωση: Normington, *ό.π.*, και σ. εάν έχει αλλάξει ο αριθμός σελίδας/ων αναφοράς).

Κεφάλαιο βιβλίου, παράδειγμα:

Lynette R. Muir, «Survival and Revival», *The Biblical Drama of Medieval Europe*, Cambridge University Press, Cambridge 2003, σ. 158-170.

ή –αν γίνεται παραπομπή σε συγκεκριμένη/ες σελίδα/ες:

Lynette R. Muir, «Survival and Revival», *The Biblical Drama of Medieval Europe*, Cambridge University Press, Cambridge 2003, σ. 168.

Ύστερα από την πρώτη αναφορά, ο τρόπος παραπομπής είναι ο εξής: Muir, «Survival and Revival», σ. ...

Όταν παραπέμπουμε στο ίδιο μελέτημα αμέσως στην επόμενη υποσημείωση: Muir, *ό.π.*, (και σ. ... εάν έχει αλλάξει ο αριθμός σελίδας/ων αναφοράς).

Ανατύπωση ή επανέκδοση βιβλίου

Συγγραφέας, *Τίτλος*, Εκδότης (προαιρετικά), Τόπος έκδοσης, Χρονολογία έκδοσης, εντός παρενθέσεως η χρονολογία της πρώτης έκδοσης του μελετήματος με έναν εκθέτη που προτίθεται.

Παράδειγμα: E. K. Chambers, *The Medieval Stage*, 2 τόμοι, Oxford University Press, London 1967 (¹1903).

Συλλογικός τόμος ή Πρακτικά συνεδρίου με επιμελητή, παράδειγμα:

Richard Beadle (επιμ.), *The Cambridge Companion to Medieval English Theatre*, Cambridge University Press, Cambridge 1994.

Κεφάλαιο συλλογικού τόμου ή άρθρο σε Πρακτικά με επιμελητή, παράδειγμα:

John Marshall, «Modern Productions of Medieval English Plays», Richard Beadle (επιμ.), *The Cambridge Companion to Medieval English Theatre*, Cambridge University Press, Cambridge 1994, σ. 290-311.

ή –αν γίνεται παραπομπή σε συγκεκριμένη/ες σελίδα/ες:

John Marshall, «Modern productions of medieval English plays», Richard Beadle (επιμ.), *The Cambridge Companion to Medieval English Theatre*, Cambridge University Press, Cambridge 1994, σ. 300-301.

Μετάφραση βιβλίου, παράδειγμα:

Peter Brook, *Νήματα χρόνου. Μια αυτοβιογραφία* (μετ. Νίκος Χατζόπουλος), Εκδόσεις Κοάν, Αθήνα 2007.

Επιστημονικό άρθρο

Συγγραφέας, «Τίτλος του άρθρου», *Τίτλος του περιοδικού*, αριθμός τεύχους ή/και τόμου (με αραβικούς αριθμούς), έτος έκδοσης (εντός παρενθέσεως), ο αριθμός σελίδων του άρθρου.

Παράδειγμα:

Σπύρος Α. Ευαγγελάτος, «Φιλολογικές παρατηρήσεις στον *Δαβίδ*», *Παράβασις* 1 (1995), σ. 113-121.

ή –αν γίνεται παραπομπή σε συγκεκριμένη/ες σελίδα/ες:

Σπύρος Α. Ευαγγελάτος, «Φιλολογικές παρατηρήσεις στον *Δαβίδ*», *Παράβασις* 1 (1995), σ.

Έπειτα από την πρώτη αναφορά, ο τρόπος παραπομπής είναι ο εξής: Ευαγγελάτος, «Φιλολογικές παρατηρήσεις στον *Δαβίδ*», σ. ...

Άρθρο σε εφημερίδα, παράδειγμα:

Βάσος Βαρίκας, «Το Νησί της Αφροδίτης», εφημ. *Τα Νέα*, 30 Οκτωβρίου 1963.

Online πηγή (άρθρο περιοδικού με doi, άρθρο περιοδικού ή βιβλίο που εκδίδεται σε ηλεκτρονική μορφή, άλλη διαδικτυακή πηγή με ή χωρίς όνομα συγγραφέα)

Συγγραφέας του άρθρου [εάν αναφέρεται], «τίτλος άρθρου», *όνομα περιοδικού ή άλλης ηλεκτρονικής πηγής*, αριθμός τεύχους [εάν υπάρχει], έτος έκδοσης του περιοδικού ή ημερομηνία δημοσίευσης του άρθρου [εάν αναφέρεται], αριθμός σελίδας/σελίδων [εάν αναφέρεται], κώδικας DOI ή ηλεκτρονική διεύθυνση URL, ημερομηνία πρόσβασης εντός αγκυλών.

Παράδειγμα:

Paola Italia, «Il Romanzo Digitale: Da Manzoni a Pirandello (e Oltre)», *Textual Cultures* 12/2 (2019), p. 57-70, doi:10.2307/26821536 [31/3/2020]

[χ.σ.] «A History of Theatre Postcards», *Collectors Post – Playbills, Autographs and Signed Photos*, 22 Φεβρουαρίου 2009, <https://www.collectorspost.com/postcards.htm> [21/1/2020]

*

Εικόνες

Οι χάρτες, τα σχέδια, οι εικόνες, οι φωτογραφίες κτλ., που συνοδεύουν το κείμενο, παραδίδονται σε αρχεία μορφής .tiff, .jpg (ανάλυση 300 dpi) και καταγράφονται σε κατάλογο αρχείου, με συνεχή αρίθμηση και με τις λεζάντες τους.

Πίνακας ή άλλη εικόνα ή εικαστικό

Καλλιτέχνης, Τίτλος εικόνας (χρονολογία). Τόπος όπου φυλάσσεται: ιδιωτική συλλογή, μουσείο, γκαλερί κλπ. Εάν υπάρχει ταξινομικός αριθμός, να αναφερθεί.

Φωτογραφία

Όνομα Φωτογράφου, Τίτλος φωτογραφίας (χρονολογία).

© *Copyright* κάτοχος (φωτογράφος ή το ίδρυμα που φυλάσσεται). Αναφορά ευχαριστιών για άδεια δημοσίευσης.

*

Συντομογραφίες και σύμβολα

βλ. : βλέπε

πρβλ. : παράβαλε

εξ. : εξακολουθεί

ό.π.: όπου και προηγουμένως

μετ. : μετάφραση

επιμ.: επιμέλεια

εφημ. : εφημερίδα

φ. : φύλλο

τ. : τόμος

τχ. : τεύχος

αρ. : αριθμός

σ. : σελίδα, σελίδες

< > : ο τίτλος μιας στήλης εφημερίδας ή περιοδικού

(= ...) : όταν θέλουμε να δηλώσουμε την έκδοση ενός άρθρου σε έναν μεταγενέστερο τόμο.

18ος αιώνας : η κατάληξη -ος/-ου ΔΕΝ μπαίνει ως εκθέτης.